

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๒๗๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง หารือการวินิจฉัยเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคง
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดนครราชสีมา)
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเลขที่ ๖๗๙/๒๕๕๒

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติกรณีที่สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหาร ท้องถิ่นกระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กรณีที่มีการร้องเรียนกล่าวหาว่า คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเมืองคงเป็นผู้ถือหุ้นและ/หรือเป็น หุ้นส่วนในบริษัทดังๆ อันขัดต่อบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๘๕ วรรคสิบ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีความเห็นสรุปได้ว่า กรณีที่หารือ เป็นเรื่องที่คณะผู้บริหาร ผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคง และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเมืองคงกระทำการ ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมาตรา ๒๘๕ วรรคสิบ "ได้บัญญัติให้นำมาใช้ บังคับด้วยโดยอนุโลม แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมิได้กำหนดถึงผลของการกระทำ อันฝ่าฝืนมาตราดังกล่าวของสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นไว้ จึงมีประเด็น ด้วยพิจารณาว่าผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการตามกฎหมายอย่างไร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า จะต้องนำบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่งมาปรับใช้ อันได้แก่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามกรณีที่หารือนี้จะต้องนำพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ มาใช้ในการพิจารณา

เมื่อปรากฏว่าการกระทำการของคณะผู้บริหาร ผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคงและสมาชิกสภาเทศบาลตำบล เมืองคง เป็นการกระทำการที่ฝ่าฝืนต่อข้อห้ามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทยที่มิไว้เพื่อความสงบเรียบร้อย เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปด้วย ความโปร่งใส ดังนั้น การกระทำการของบุคคลดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ซึ่งมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ "ได้บัญญัติให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอความเห็นพร้อมหลักฐานต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเพื่อให้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธาน สภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งได้ เมื่อมีการปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วย良心หน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย แก่ศักดิ์ด้วยเห็น หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ส่วนกรณีของสมาชิกสภาเทศบาลนั้น สภาเทศบาลสามารถ

/ อาศัย...

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ (๗) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ มีมติให้สมาชิกสภาเทศบาลพันจากตำแหน่งได้ หากเห็นว่าการกระทำของสมาชิกสภาเทศบาลที่ขัดต่อมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่เทศบาลหรือกระทําการ อันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาเทศบาล รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้นายอำเภอภัยในเขตพื้นที่ของจังหวัดในฐานะ ผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายได้ทราบแนวทางปฏิบัตินี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ ศกลพันธุ์)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร. ๐-๒๒๔๗-๕๐๓๕-๖
โทรสาร. ๐-๒๒๔๗-๕๐๓๖

“ด้วยธรรมนำไทยใส่สะอาด”

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(กรณีคณะกรรมการผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคง และสมาชิกสภาเทศบาล
ตำบลเมืองคงถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในบริษัท)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๙๙๙
ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า
ตามที่จังหวัดครรราชสีมาได้มีหนังสือหารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับการบังคับใช้
มาตรา ๒๖๔ วรรคลิบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เนื่องจาก
นายอดุลย์ ป่าทານ ได้ร้องเรียนกล่าวหาคณะกรรมการผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเมืองคงว่า
ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในบริษัท ขัดต่อบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๔ วรรคลิบ
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงได้หารือมาข้าง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่ามาตรา ๒๖๔ วรรคลิบ จะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยมีผลใช้บังคับหรือจะต้องดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๐๓ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเลี้ยงก่อน ซึ่งคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้มีความเห็นว่า มาตรา ๒๖๔ มีผลใช้บังคับพร้อมกับรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยโดยไม่ต้องดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ตามมาตรา ๓๐๓ (๕) อีก แต่เนื่องจากข้อหารือนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้บทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่จะเป็น
ผู้พิจารณาอนุมัติ การให้ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑)
จึงเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ทั้งราชการในการบริหารราชการแผ่นดิน แต่การอนุมัติขึ้นขาดเป็นที่สุด
ย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งหลังจากที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็น
แล้ว ปรากฏว่า นายอดุลย์ฯ ได้ยื่นฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัดครรราชสีมาต่อศาลปกครอง
ครรราชสีมา ขอให้มีคำสั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดครรราชสีมาไม่คำนึงจัดเรื่องร้องเรียนดังกล่าว
แต่จังหวัดครรราชสีมาไม่มีความเห็นว่า การให้ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา
(คณะที่ ๑) ที่ว่า “เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ทั้งราชการในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการ
อนุมัติขึ้นขาดเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ” นั้น ยังไม่มีความชัดเจนในข้อกฎหมายว่า
คุณสมบัติของผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคงและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองคง ขัดต่อบทบัญญัติ
ตามมาตรา ๒๖๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๔ วรรคลิบ ของรัฐธรรมนูญ หรือไม่ อย่างไร ควรรอผล

การวินิจฉัยชี้ขาดจากศาลรัฐธรรมนูญก่อน จึงขอหารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ความเห็นของจังหวัดนครราชสีมาถูกต้องหรือไม่ อย่างไร และหากไม่ต้องรอผลการวินิจฉัยชี้ขาด จากศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการพู้บบริหาร ผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคง และสมาชิกสภาเทศบาลตำบล เมืองคงดังกล่าว ต้องพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ อย่างไร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๒๕๔ วรรคสิบ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม แต่ไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดว่าเมื่อสมาชิก สภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กระทำการอันเป็นการขัดกัน แห่งผลประโยชน์แล้วจะเกิดผลเช่นใด ดังเช่นที่ได้บัญญัติไว้ใช้บังคับกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือรัฐมนตรี รวมทั้งไม่มีบทบัญญัติใดที่บัญญัติเกี่ยวกับการสอบสวนหรืออิทธิพล ในเรื่องนี้ไว้ ประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับ อยู่ก่อนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีผลใช้บังคับ ก็ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับผลของ การกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมถึง กระบวนการสอบสวนหรืออิทธิพล มีแต่เพียงบทบัญญัติเรื่องการกำกับดูแลตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๙ ที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นให้ปฏิบัติตาม อำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมายโดยมีอำนาจหน้าที่ซึ่งจะแน่นักเดือนเทศบาลและ ตรวจสอบกิจการ หรือตามมาตรา ๗๓ ที่กำหนดกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาล ปฏิบัติการฝ่าฝืน ต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบ ด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมายั่งคุกคามเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ต่าแห่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ สามารถเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พร้อมด้วยหลักฐานเพื่อให้ใช้คุลพินิจสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง

ดังนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา เพิ่มเติมว่า กรณีผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่ง ผลประโยชน์ ตามมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ ของรัฐธรรมนูญแล้ว จะเกิดผลอย่างไร รวมทั้งกระบวนการสอบสวนหรืออิทธิพลในเรื่องดังกล่าวต้องดำเนินการอย่างไร และจะถือว่าการที่ผู้บริหารท้องถิ่นกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญ นั้น เป็นการปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมายั่งคุกคาม เสื่อมเสียแก่ศักดิ์ต่าแห่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ซึ่งจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ หรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณีที่หารือนี้เป็นเรื่องที่คณะผู้บริหาร ผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคง และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเมืองคง กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖๗^๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมาตรา ๒๕๙ วรรคสิบ^๙ ได้บัญญัติให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมิได้กำหนดถึงผลของการกระทำอันฝ่าฝืนมาตรา ๒๕๙ ดังกล่าวของสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นไว้ จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการตามกฎหมายอย่างไร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า จะต้องนำบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่งมาปรับใช้ อันได้แก่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามกรณีที่หารอนี้จะต้องนำพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ มาใช้ในการพิจารณา เมื่อปรากฏว่าการกระทำการของคณะผู้บริหาร ผู้บริหารเทศบาลตำบลเมืองคง และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเมืองคง เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อข้อห้ามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย ที่มีไว้เพื่อความสงบเรียบร้อย เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปด้วยความโปร่งใส ดังนั้น การกระทำการของบุคคลดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ซึ่งมาตรา ๗๓^๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ ได้บัญญัติให้อ่านจากผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอความเห็นพร้อมหลักฐานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้ใช้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งได้ เมื่อมีการปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่ง

“มาตรา ๒๖๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๔ มาใช้บังคับกับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีด้วย เว้นแต่เป็นการต่างตำแหน่งหรือดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และจะต่างตำแหน่งได้ในห้ามทุนส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มานะเบ่งปันกัน หรือเป็นสูกจ้างของบุคคลใดก็มิได้ด้วย

“มาตรา ๒๕๙

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ด้วยโดยอนุโลม

“มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหมายหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

“มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาล ปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่คอกต์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งก็ได้ คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด

ความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ส่วนกรณีของสมาชิก
สภากเทศบาลนั้น สภากเทศบาลสำเร็จอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ (๗)^๔ แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาลฯ มีมติให้สมาชิกสภากเทศบาลพ้นจากตำแหน่งได้ หากเห็นว่าการกระทำการ
สภากเทศบาลที่ขัดต่อกฎหมาย ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นความประพฤติ
ในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่เทศบาลหรือกระทำการ
อันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภากเทศบาล

(คุณพรพิพิชัย ชาล)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๒

“มาตรา ๑๙ สมาชิกภาพของสมาชิกสภากเทศบาลสิ้นสุดลงเมื่อ

๑๖๖

๑๖๗

(๗) สภากเทศbam มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง โดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมา
ซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่เทศบาลหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของ
สภากเทศบาล โดยมีสมาชิกสภากเทศบาลจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภากเทศบาลทั้งหมด
เท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภากเทศบาลพิจารณา และมติตั้งกล่าวต่อต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่
ของจำนวนสมาชิกสภากเทศบาลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ ให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่สภากเทศbam มีมติ

๑๖๖

๑๖๗